

شروع پاکسازی مناطق کردنشین عراق با ایران

طبق توافق امنیتی فیما بین ایران و عراق دولت عراق و حکومت اقلیم کردستان عراق متعهد شده اند تا 19 سپتامبر کل مناطق مرزی عراق با ایران را از همه گروه های مخالف ایران پاکسازی کنند.

به گزارش آران نیوز به نقل از اسپوتنیک علی‌رغم اینکه برخی گروه های مسلح کرد ادعا کردند که سلاح خود را زمین نخواهند گذاشت و پایگاه های خود را تخلیه نخواهند کرد و حتی تهدید کرده اند که به قول خودشان تا آخرین قطره خون مقاومت کنند. اما گزارش های وارده تاکید دارد که ارتش عراق شروع کرده این پایگاه ها را پاکسازی کردن و همه این افراد را خلع سلاح کردن و به اردوگاه های پناهندگان در منطقه انبار در غرب عراق منتقل کردن و نمایندگان امنیتی ایران هم طبق توافق، ناظر این پاکسازی می باشند.

عموما این افراد به عنوان پناهنده وارد عراق شده اند و طبق قوانین بین المللی عراق ملزم است که به عنوان اولین مکان ورود این پناهندگان به آنها اجازه دهد که در شرایط خاصی در این کشور حضور داشته باشند تا مراجع پناهندگی بین المللی به امور این افراد رسیدگی کنند. طبق همان قوانین بین المللی آنها به هیچ وجه حق هیچ گونه فعالیتی که امنیت عراق را به خطر بیندازد و یا حمل سلاح و انجام عملیات نظامی بر علیه ایران را ندارند. اما اینها قوانین و مقررات بین المللی را زیر پا گذاشته اند و با حمل سلاح و انجام اعمال تروریستی بر علیه ایران نه فقط امنیت یک کشور همسایه عراق را به خطر انداخته اند بلکه امنیت خود عراق را نیز به خطر انداخته اند. طبق همان قوانین بین المللی کشورها ملزم به کنترل مرزهای خود هستند و ملزم هستند اجازه ندهند که خاک آنها به تهدیدی برای دیگر کشورها تبدیل شود.

در دوران جنگ عراق بر علیه ایران طرفین به گروه های مخالف یکدیگر پناه دادند و حتی اجازه فعالیت های سیاسی و نظامی بر علیه طرف مقابل را دادند. که در این بین سازمان مجاهدین خلق به ابزار عراق بر علیه ایران تبدیل شد و صدام حسین یک کمپ با همه تجهیزات نظامی در اختیار آنها قرار داد. پس از توقف جنگ عراق بر علیه ایران این گروه با حمایت عراق دست به عملیاتی نظامی بر علیه ایران زد که به نام عملیات فروغ جاویدان معروف است و هدف از عملیات سوء استفاده از موقعیت و شرایط بوجود آمده در ایران پس از توقف جنگ برای اشغال سریع تهران و سرنگونی نظام جمهوری اسلامی در ایران بود.

این عملیات با عملیات مرصاد ارتش جمهوری اسلامی ایران مواجه شد و این سازمان شکست مفتضحانه ای را در این عملیات متحمل شد و بخش عمده نیروهای نظامی اش در این عملیات کشته شدند.

علیرغم اینکه عراق قطعنامه 598 شورای امنیت را پذیرفته بود ولی انواع و اقسام تسلیحات را در اختیار این گروه قرار داده بود تا بلکه بتواند یک ضربه کاری به ایران بزند و کاری را که در هشت سال ارتش عراق موفق نشد انجام دهد به یکباره از طریق عوامل خود انجام دهد. جالب اینکه عملیات سازمان مجاهدین خلق از منطقه قصر شیرین در استان کرمانشاه شروع شد و اینها از همان مناطق کردستان عراق وارد خاک ایران شده بودند. بعدها طبق اسناد و مدارک از محرمانه خارج شده انگلیس و آمریکا معلوم شد که این عملیات از حمایت آمریکا و انگلیس و اسرائیل هم برخوردار بوده، در حالی که در همان زمان سازمان مجاهدین خلق رسماً در لیست تروریستی آمریکا و انگلیس قرار داشتند.

البته صدام حسین باقی مانده عناصر این سازمان را در کمپ اشرف نگه داشت چون می دانست اینها بدون حمایت صدام حسین جایی برای نفس کشیدن ندارند و عموماً از اینها برای سرکوب مخالفین خود در داخل استفاده کرد. یعنی اینها عملاً به مزدوران صدام حسین برای سرکوب مردم عراق تبدیل شدند.

به هر حال پس از سرنگون شدن صدام حسین در اولین اقدام دولت جدید عراق تصمیم به خلع سلاح و اخراج اینها از عراق گرفت و به دلیل فشارهای ایالات متحده و عربستان سعودی و اسرائیل

و انگلیس و فرانسه اینها را تحویل ایران نداد بلکه به کمپ لیبرتی در آلبانی فرستاد. در آنجا سازمان های امنیتی و اطلاعاتی غربی و عربی و عبری برنامه های دیگری را برای اعضای این سازمان تعریف کردند، تبدیل شدن عناصر این گروه به جنگجویان سایبری که در فضای رسانه ای و اجتماعی به جنگ بر علیه ایران می پردازند.

با توجه به اینکه این سازمان عامل اصلی انجام عملیات تروریستی بر علیه ایران به شمار می آمد و سازمان های امنیتی و اطلاعاتی غربی، عربی و عبری یک عامل مهم را در عراق از دست داده بودند اینها به فکر افتادند تا عوامل دیگری برای محقق کردن اهداف خود پیدا کنند و در این راستا بهترین این عوامل همان گروه های کرد جدایی طلب مقیم در عراق به حساب می آمدند. طی چند سال اخیر هم مشاهده کردیم که اینها دست به فعالیت های تروریستی عدیده در خاک ایران زدند و یا اینکه زمینه را برای حضور مجدد گروه های تروریستی دیگر از مجاهدین خلق گرفته تا حتی داعش و... در مناطق تحت سلطه خود را فراهم کردند.

با توجه به اینکه اینها ارتباطاتی با مناطق کرد نشین داخل ایران دارند و از طریق راه های صعب العبور کوهستانی به خوبی بلد هستند چگونه از نظارت مرزبانان بگریزند و یا اینکه خود را به ظاهر کولبر در بیاورند و وارد خاک ایران شود و... خوب اینها توانستند تعداد زیادی عملیات تروریستی مختلف در داخل خاک ایران را انجام دهند یا سازماندهی کنند و یا پشتیبانی لجستیک برای این عملیات انجام دهند.

طبق قوانین بین المللی ایران مجاز بود مانند ترکیه که هر از گاهی به بهانه مقابله با گروه های تروریستی وارد خاک سوریه و عراق می شود، وارد خاک عراق شود و پایگاه های این گروه ها که عموماً با حمایت آمریکا و اسرائیل فعالیت می کنند را در هم بکوبد، اما ایران ترجیح داد که راه دیپلماسی که راه سخت تر هم هست، را پیش بگیرد، گو اینکه در برخی موارد برای اینکه ضربه شصتی نشان دهد مواضع این گروه ها را موشک باران و یا بمباران کرد.

بر کسی پوشیده نیست که ایران طرفداران بسیار قدرتمندی در عراق دارد و اگر بخواهد حتی نیاز ندارد که خود مستقیم وارد عمل شود بلکه کافی است اشاره ای به طرفداران خود کند تا همه این گروه ها و حامیانشان را قلع و قمع کنند اما چون این ماجرا نیاز دارد که طرفداران ایران وارد مناطق کرد نشین شود و می تواند یک درگیری داخلی جدید درون عراق ایجاد کند ایرانی ها این راه را نیز پیش نگرفتند.

به هر حال دولت عراق به خوبی می داند که طبق قوانین و مقررات بین المللی ملزم است این مناطق را از حضور این گروه های تروریستی پاکسازی کند وگرنه بهانه دست ایران می دهد که به استناد همان قوانین بین المللی هر کاری که صلاح می داند را انجام دهد.

گو اینکه آمریکا و اسرائیل تلاشهای زیادی را انجام دادند تا این گروه ها را در مناطق کرد نشین باقی بگذارند اما هم دولت عراق و هم دولت اقلیم کردستان به این اجماع رسیدند که بقای این گروه ها هیچ نفعی برای هیچ کدام ندارد و چه بسا که در آینده این گروه ها بخواهند مانند مجاهدین خلق و یا گروه های کرد شمال سوریه برای دولت مرکزی و دولت اقلیم کردستان هم قد علم کنند.

به هر حال دولت عراق هم اینها را می خواهد ببرد نزدیک پایگاه تنف، جایی که حامیان این گروه ها حضور دارند، و طبق قوانین و مقررات بین المللی اینها تا زمانی می توانند در آن اردوگاه ها حضور داشته باشند که سازمان های بین المللی تکلیف آنها را روشن کنند و عموماً چنین امری باید طی یکی دو سال انجام شود و دولت عراق نمی تواند اینها را تا ابد الدهر در این اردوگاه ها نگه دارد.

علاوه بر این با توجه به اینکه اینها از خاک ایران دور می شوند دیگر ارزشی هم برای حامیانشان ندارند و پیش بینی نمی شود که حامیان اینها دیگر تمایلی به ادامه پول دادن به اینها را داشته باشند، البته مگر اینکه یک ماموریت جدید برایشان تعریف کنند.

در واقع می توان این اتفاق را یک برد دیپلماتیک دیگر برای ایران در عرصه بین المللی دانست که موفق شده یک تهدید بالقوه بر امنیت ملی اش را با یک توافق سیاسی و امنیتی از خاک خود دور کند.